

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodna enakopravnost pri političnih uradih.

Poslednji teden se je po časopisih mnogo pisalo, da se je izdal neki ukaz deželnim načelnikom v mešovitih deželah, naj gledajo na narodno enakopravnost. Če se je zares izdal tak ukaz in v kakšni obliki, o tem so mnenja jako različna. Toliko je gotovo, da so Nemci bili zaradi tega jako razburjeni, govorilo se je o interpelacijah, ki se zaradi tega mislijo staviti v državnem zboru. Ta stvar se je bila razširila mej svet in jo je nekako potrdil grof Coudenhove, ko je nastopil namestništvo češko, opominjajoč uradnike, naj si prisvoje temeljito znanje obeh deželnih jezikov. Drugega zanesljivega potrdila dosedaj še nimamo, a tudi zanesljivega dementija ne.

Tak ukaz bi bil čisto naraven in pravičen. Nemci so s tem, da mu ugovarjajo zopet, pokazali svojo krivičnost proti drugim slovanskim narodnostim. Pokazali so tudi, da ne čislajo ustave, ki zagotavlja narodno enakopravnost. Sicer pa mi temu ukazu ne pripisujemo kdo ve kake važnosti. Vse pride šele na to, kako se bode izvajal. Izdala se je že cela vrsta ukazov glede jezikovnega vprašanja, za katere se pa v nekaterih deželah uradniki niti zmenijo ne.

Vprašanje je, če ima vlada resno voljo, temu ali podobnemu ukazu, če se je izdal, pripomoči do veljave. Če ima voljo, bode morala skrbeti za pogoje, da bode sploh izvršljiv. Kakeršne so pa sedaj razmere pri deželnih vladah, bode težavno šlo z večjezičnim uradovanjem. Seveda grof Badeni tudi nakrat ne bi mogel popraviti, kar so prejšnje vlade zakrivile.

Skoro vsi uradniki pri političnih oblastvih so rojeni Nemci ali pa vsaj nemškega mišljenja, ki so že skrbeli, da so slovansčino, če so jo kdaj znali, temeljito pozabili. Vsaj je še pod Auerspergovo vlado bilo slabo priporočilo za uradnika, ki bi bil morda slovenski znal pravilno pisati. Imeli so ga že za panslavista in računati ni smel na avanzovanje. Pod Taaffejem je v tem oziru bilo le malo bolje, kajti vse tisto upitje o poslovanjevanju Taaffejeve vlade se je nahajalo le v domišljiji Nemcev. Ravno na pristno

nemško mišljenje se ni gledalo, in so morda najbolj ugajali ljudje, ki nobenega političnega prepričanja niso imeli. Glavni pogoj je pa bil pod Taaffejevo vlado za politično karijero, da je kdo knez, marki, grof ali baron. Na daljno sposobnost se ni dosti gledalo. Zato pa lahko rečemo, da je Taaffe v marsikaterem oziru zapustil še slabše uradniško oseboje pri politični upravi, nego ga je bil dobil. Celo gosp. Šuklje, mož, kateremu pač ne bode nikdo prisojal opozicijskega duha, je nekoč v deželnem zboru zatrdjeval, da so nekdanji okrajni glavarji bili boljši od sedanjih. Posebno pa uradniki iz visokega plemstva niso imeli potrebnega jezikovnega znanja. Njih vzgoja je tako navadno nemška ali pa francoska, slovansčine so se v mladih letih sramovali. Za kako resno učenje taki gospodje sploh niso in če se o tem ali onem govori, da je jako moder in razumen, se to največkrat dela bolj zaradi njegovega visokega imena, nego pa zaradi resničnih sposobnosti. Dokler se v osovju naše politične uprave ne izvrše velike premene, tako dolgo nimamo pričakovati, da bi se v narodnem oziru zadosti zboljšalo. Velikega upanja tudi nimamo v sedanjo vlado v tem oziru, ker se ministri odlikujejo pred vsemi svojimi plemenitaskimi imeni, in bodo težko kaj storili, kar bi bilo plemenitaskem v škodo.

Tudi pri Badeniju pogrešamo tiste železne odločnosti, o kateri se je toliko govorilo ob njegovem nastopu. To se najbolje vidi na Primorskem. Italijani in vitez Rinaldini sam naravnost prezirajo vse vladne želje in ukaze. To smo videli ob zadnjem zborovanju isterskega deželnega zbora, to vidimo v zadevi slovenske šole v Gorici. Ravno tako bode z jezikovnim vladnim ukazom, če se je zares izdal. Uradniki se ne bodo zmenili zanj, a Badeni bode pa prepričan, da je že s samo izdajo ukaza dovolj storil za Slovane.

Državni zbor.

Na Dunaji, 26. marca.

V današnji seji je končno vlada predložila zakonske načrte glede uredbe plač državnim uradnikom, a predno se ta regulacija izvede, bode še precej časa čakati. Vlada hoče namreč predložiti te načrte cesarju v sankcijo šele po dovolitvi novih

izdatnih davčnih bremen. Zahteva se povišanje davka na žganje in na pivo ter borznega davka. Temu povišanju pa nasprotujejo prav največje stranke in težko je verjeti, da je dovoli sedanja poslanska zbornica.

V današnji seji so se zopet primerili škandalozni prizori in to pri verifikaciji volitve poslanca Vladimira Demela, zastopnika mesta Tešina.

Posl. Kaiser je razkril nezaslišano škandalozna sredstva, s katerih pomočjo je dobil Demel večino 7 glasov in rekel: če se ta volitev potrdi vedelo bo prebivalstvo, kaka pravna čutila navdajajo to zbornico. Navedel je potem nebroj posamičnostij iz dotične volilne borbe. Levičarji so glasove kupovali, z grožnjami silili volilce, glasovati za njih kandidata itd. itd., celo Čehom so obljubili v šolske namene velike svote, da glasujejo za Demela. — V istem zmislu je govoril posl. Polzhofer, dočim je posl. Scharschmid zavračal navedbe zoper potrditev uloženih protestov. — Posl. dr. Scheicher je povedal, da je njegova stranka stranka siromakov in obrazložil, zakaj naj se izvolitev Demla anulira. Posl. Wrabetz je govoril o načinu, kako so na Dunaju zmagali protisemitje. Pripovedoval je jako čudne reči, tako, da ga je posl. Schneider imenoval infamnega lažnjivca. — Razburjenost je postala v tem jako velika in je rasla mej tem, ko je govoril dr. Pattai zoper verifikacijo, dr. Menger pa za verifikacijo, dosegla pa je višek, ko se je oglasil poslanec Schneider za fakični popravek.

Schneider je izjavil, da je vse to neresnično, kar je povedal Wrabetz glede ženskih shodov na Dunaji in je imenoval Wrabca nesramnega lažnjivca.

Tu je nastal nepopisen hrup. Levičarji so kričali: Lopov! Infamnost!

Levičar Demel je zaklical posl. Schneiderju: Ponarejalec pečatov! Schneider je priskočil k Demlu. Imel je v rokah debelo knjigo in je zaklical: Vi nesramni lažnjivec, knjigo vam vržem ob glavo! Kar se je že tolikokrat ovrglo, se drzne ta falot ponavljati!

Upilo se je tako, da ni nihče več razumel, kdo govori in kaj se govori. Ko se je hrup polegel,

Listek.

Dunajski časopisi o prvem koncertu „Glasbene Matice“.

Dunaj je muzikalno mesto. V cesarski stolici se goji umetnost tako, kakor morda nikjer drugod; toliko razumnega občinstva ni v nobenem drugem mestu, zato pa tudi muzikalna kritika ni nikjer do take popolnosti razvita, kakor na Dunaji. Šele tisti pevec in glasbenik, kateri si je na Dunaji pridobil priznanje, sme trditi, da ima ugled in ime v muzikalnem svetu. Umeje se ob sebi, da se razteza ta prevlada samo na Avstro Ogersko in na Nemčijo, ker žive drugi narodi precej samostalno. Vender se lahko reče, da je Dunaja upliv na umetnost tolik, da se zmenijo vsi kulturni narodi za umetniške pojave na Dunaji. To priča češka opera. Še pred par leti se širši svet zanjo ni zmenil. Smetana je bil neznan povsod zunaj svoje češke domovine. Ko pa je bila na Dunaji gledališka razstava, ko je tam nastopila češka opera, tedaj se jej je odprl ves svet in dandanes se po vsem svetu pojo češke opere in ima Smetana svetovno slavno ime.

V takih razmerah se je, kakor ob sebi umevno, bogato razvila tudi muzikalna kritika. Dunajska muzikalna in gledališka kritika je že davno nadkrilila nekdanj tako slovečo pariško kritiko in postala samostojen literaren genre. Hanslick piše v „N. Fr. Presse“ že dolgo let muzikalne kritike in se zmatra sedaj sploh prvim nemškim kritikom, dasi ga mlajši kritiki v nič devajo, ker ne pobira stopinj za Wagnerjem. Takisto znamenit je Ludovik Speidel, ki piše v „N. Fr. Pr.“ kritike o predstavah v dvornem gledališču, v „Fremdenblattu“ pa kritike o glasbenih predstavah. Tretji znameniti kritik je Makso Kalbeck, kateri piše za „N. Wr. Tagblatt“, tudi vsi drugi listi imajo veleizobražene strokovnjake, kateri priobčujejo v njih predalnih temeljite kritike o vseh umetniških pojavih.

Občinstvo je razvajeno, kritika zahteva neizmerne mnogo, zahteva najpopolnejše dovršenost, katero si je sploh misliti mogoče in da si je „Glasbena Matica“ pridobila najtoplejše priznanje tega občinstva in te stroge kritike, to priča, da se je povzpela na tako visoko stopinjo, kakor si tega — brez ovinkov bodi povedano — ni nihče v nas mislil.

O prvem koncertu so vsi dunajski listi pri-

občili najlaskavejša poročila, „Neue Freie Presse“ in „Presse“ pa sta obljubili še obširnejše ocene. Umeje se ob sebi, da priobčimo dotične strokovnjaške ocene v doslovnem prevodu, za danes pa naj na kratko podamo vsebino prvih poročil, zapisanih po neposrednem utisu prvega koncerta.

„Neue Freie Presse“ je poudarjala, da se je pelo umetniško dovršeno in je z izrazi najlaskavejšega priznanja slavila dirigenta gospoda Hubada.

„Presse“ je priobčila jako dolgo poročilo, v katerem proslavlja disciplino zbora in njega umetniško razumevanje ter izraža svoje veselje, da se v primeroma majhnem mestu, daleč od kulturnih središč, goji petje tako resno in s tako unemo.

„Neues Wiener Tagblatt“ je takisto priznavalo pisal o zboru in o dirigentu ter izrekel obžalovanje, da je Dunaj šele sedaj spoznal tako odlično umetniško združitev, kakor je „Glasbena Matica“.

„Extrablatt“, kateri je priobčil dve sliki naših pevk, je pisal z veliko navdušenostjo in izrazil to, kar se je čulo iz vrst občinstva in glasbenikov, da je zbor „Glasbene Matice“ v vsakem oziru nadkrilil po vsem svetu slavnoznan zbor Slavjanskega.

„Wiener Abendpost“ je zaključila svoje laskavo

so se oglašili še nekateri poslanci za stvarne po-
pravke, potem pa se je izvolitev dr. Demla pritrdila.

Po rešitvi nekaterih manjših stvari se je seja
zaključila.

Prihodnja seja bo jutri.

Naše železnice.

II.

(Govor posl. J. Višnikarja v seji poslanske
zbornice dne 17. marca t. l.)

(Dalje.)

Račun o rentabiliteti se je izdelal jako pre-
vidno in soglaša večinoma z računom, kateri je
dala napraviti železniška oblast. Brutodohodki so
se preračunali na 143.000 gld. Pri tem se pa ni
upoštevalo celo atrakcijsko ozemlje mej Kolpo in
Krko; upoštevale so se samo tiste občine, katere
bi ležale neposredno ob tej progi. Tudi premog iz
obsežnega črnomaljskega premogovega terena se ni
uvaževal. V prvi vrsti se je upoštevalo izvažanje
lesa. Ob projektovani progi leži kompakten gozdni
komplekt, obsežen kakih 17.000 oral, deloma še
pragozd, iz katerega bi se po sodbi izvedencev
spravilo na leto 3000 do 4000 vagonov lesa. Vrh
tega je tudi računati na precej znatno izvažanje
živine in prešičev. Neverjetno, a vendar resnično je,
da se vsako leto iz Bele krajine izvozi via Karlovec
kakih 100 vagonov jaje in perutnine v Švico in na
Angleško. Končno je tudi računati, da se bode iz-
važalo s časoma precej vina, čim se obnove po trtni
uši uničeni vinogradi.

Nadalje naj omenim, da se iz teh krajev če-
dalje več ljudj seli v Ameriko. Iz nobenega okraja
na Kranjskem se jih ne izseli toliko, kakor od tod.
To izseljevanje se mora ustaviti, prebivalstvu pa se
morajo dati pogoji za existenco v domovini. Tudi
dež. zbor kranjski je pripoznal, da je ta železnica
potrebna ter je v seji dne 16. februarja 1895.
izrekel, da je pripravljen, podpirati stvar kar naj-
bolje, zajedno pa naročil dež. odboru, izvršiti po-
trebna poizvedovanja in pogajanja kakor hitro mo-
goče, da zamore že v prihodnjem zasedanju (1895)
staviti konkretne predloge. Dež. odbor tega doslej
ni storil, česar je deloma kriva velika katastrofa v
lanskem letu. Ker se je stvar tudi v letošnji sesiji
urgirala in je dobil cesarjevo sankcijo od dež. zbora
skleneni zakon v pospeševanju železnice nižje vrste,
smem opravičeno domnevati, da predloži kranjski
dež. odbor v kratkem vladi konkretne predloge.

Važno je vprašanje, naj se li gradi normalno-
tirna ali ozkotirna železnica. Dovoljujem si omeniti,
da želi prebivalstvo in tudi dež. zastop normalno-
tirno železnico in da so ozkotirne železnice pri nas
nepopularne, na Kranjskem pa sploh neznane. Če
se je vzlic temu dež. zbor odločil, podpirati even-
tualno tudi ozkotirno železnico, storil je to le, ker
so to jako odlični poslanci zatrjevali, da stoji vlada
jako odločno na stališču, naj se gradi ozkotirna
železnica, in da bi za normalnotirno železnico niti
potrebne koncesije ne dala. V dokaz tega se sklicu-
jem na vladne motive, kateri so bili merodajni pri
koncesijoniranju dolenskih železnic.

(Konec prih.)

poročilo z besedami: Ljubljancani so prišli na
Dunaj, da izrazijo Dunajčanom svojo zahvalo, in
sedaj jim mora biti Dunaj hvaležen, da so prišli.
„Wiener Allgemeine Zeitung“ je pisala: „Ali
je Dunaj res še mesto pesmi? Skoraj nas je bilo
sram, ko smo sinoči videli nastopiti pevke in pevce
Glasbene Matice, katera so prišli, da nam ponudijo
svojo umetnost v zahvalo za pomoč v težkih dnovih.
Naš „Singverein“ životari v milijonskem mestu le
s silo in z veliko težavo, mala Ljubljana pa ima
impozanten mešani zbor. V koliko večje mora biti
tam veselje za glasbo, nego v nas, v koliko večja
navdušenost, ko se dosežajo taki umetniški rezultati.“
O ztoru pravi, da je pel sveže, krasno, da je bilo,
kakor bi solnce sijalo in čisto doneli zvonovi.

„Neues Wiener Journal“ hvali dirigenta, zbor
in gospo. Ševčikovo ter pravi, da je glasovni ma-
terijal mešanega zbora izvrsten. Najbolje mu prija
narodne pesmi, glede Brucknerjevega „Tedeuma“
pa pravi, da je naredil mogočen utis in dostavlja:
Ko bi Ljubljancani ne bili peli nič drugega nego
to delo, bi jim morali biti hvaležni. Biti pa jim
moramo dvakrat in trikrat hvaležni, ker je bila
njih umetnost primerna velikosti stajljene si naloge.
„Fremdenblatt“ pravi, da je občinstvo ostrmelo,

V Ljubljani, 27. marca.

Razpor v mladočeškem klubu. Nemški listi
vedo povedati o nekem razporu v mladočeškem
klubu. Sedem radikalnih poslancev z Vašatyjem na
čelu ne odobrava sedanje klubove politike, katero
prav za prav diktuje dr. Eim. V državnem zboru
radikalci govore tako, da drugim Mladočehom ni-
kakor prav ne ugaja. Govori se pa tudi, da po
mladočeških izvanpraskih listih rujejo zoper češki
klub in izdajajo klubove tajnosti. Nekateri časopisi
trdijo celo, da mislijo omenjene radikalce izbaciti
iz češkega kluba, kakor so bili ob svojem času
dra. Gregra iz staročeškega kluba. Ker pa navadno
poročila nemških listov o zadevah češkega kluba
niso prav zanesljiva, le prav storimo, ako tudi sedaj
vsega ne verjamemo. O nejedinstvi mej Mladočehi
se je že mnogo pisalo, a navadno so vse bile samo
nemške želje.

Ogerskemu deželnoobrambenemu ministru
je bilo jako zoperno, da so na galeriji zbornice po-
slancev poslušali mnogi deželnoobrambeni častniki,
ko so poslanci ministru jako nelepe stvari očit-
ali. Govori se celo, da so nekateri častniki celo
opozicijskim govornikom pritrdjevali. To je pa bilo
ministru že preveč in hitro je izdal neki ukaz, s
katerim prepoveduje honvedskim častnikom obisk
državnoborske galerije. Seveda nikakor svojega
namena z ukazom ni dosegel. Če častniki ne bodo
smeli na galeriji poslušati, bodo pa tem zvesteje po
opozicijskih listih čitali, kakšne stvari se očitajo
ministru in se o tem razgovarjali po kavarnah in
drugih shodiščih. Minister je zaradi svojih umaza-
nostij zgubil vse spoštovanje pri podrejenih mu
častnikih in mu nobena stvar več ne pomaga. Tudi
se moti, če misli, da se bode dolgo še držal,
ogerska opozicija bode proti njemu tako dolgo na-
daljevala borbo, da bode moral odstopiti. Morda še
pojdeti z Banffyjem hkratu.

Belgija. V Belgiji se že delajo priprave za
bodoče zbornične volitve, ki bodo v juliju. Radi-
kalni in socialni demokratje so se zavezali, da
bodo drug drugega podpirali. V sled tega pride go-
tovo zopet kaci 10 socialistov več v zbornico.
Zmerni liberalci in konservativci so že zaradi tega
v strahu. Zmerni liberalci so v nevarnosti, da zgube
poslednji mandat, ko so jih radikalci zapustili.
Konservativci bodo v zbornici obdržali večino, pa
le s tem, da jih bode vlada z vsemi silami podpi-
rala in da bodo pri volitvah goljufavali, kakor je njih
navada. Dvorni krogi, kateri so jako nasprotni so-
cijalistom in radikalcem, pa delujejo na to, da bi
se zmerni liberalci in konservativci zavezali proti
naprednejšim strankam. Delajo torej za nekako po-
dobno koalicio, kot smo jo imeli v Avstriji, kjer
so najprej katoličani se bili pobratili z židi. Če se
še v Belgiji taka zveza sklene, bode pač jasno do-
kazano, da tako imenovanim katoliškim strankam
ni nič za vero, temveč le za druge svetne koristi.

Sudancem preli nevarnost od dveh strani.
Na jedni strani jih primejo Angleži in Egipčani, na
drugi pa kongijska država. Kongijska država bi rada
pridobila si pokrajino, v kateri je ob svojem času
bil Emin paša guverner. Kongijska država ima baje
20.000 vojakov pripravljenih, da jih lahko pošlje
proti Sudancem. Poleg tega bodo pa Sudancem še

ko je začulo srebrnočiste glasove. „Tolika pristna
naravnost, tolika svežost glasov, nežnost in finost v
izražanju ter eksaktno petje je morala takoj odločiti
zmago. Uspeli so po prvi točki odločiti. Sle-
dile so potem narodne pesmi, katere je uredil in
harmonizoval zborovodja g. M. Hubad, izvrsten
muzik in dirigent. Tu se je šele spoznala vsa
umetnost Ljubljancanov in krasota njih narodnih
pesmij. „Miška“ je jeden bisserjev kranjskih narodnih
pesmij in pri tej so prišle do veljave vse prednosti
zbora. . . . Z Brucknerjevim „Tedeumom“ se je
končal prvi koncert na sijajen način. Dunaj je
spoznal, da je „Glasbena Matica“ ne samo glasbeno
društvo resnične in odlične kakovosti, nego tudi
umetniška združitev, katera goji zvesto narodno
pesem, pravo domače petje.

Oziri na prostor nam ne dopuščajo, da bi
priobčili daljše izvode iz dunajskih poročil. Ten-
denca vseh je: priznavajo se krasote naših narodnih
pesmij, priznava se prekrasni glasovni material,
umetniško izšolanje zbora in genijalnost dirigenta
Hubada. V tem so vsi dunajski kritiki jedini iz-
vzemši seveda nemškonacionalne, katerih, kakor so
sami priznali, iz političnih nagibov izvirajoče natol-
cevanje se lahko prezre.

Italijani delali neprijetnosti, ako se obdržijo v Kassali.
Sudanci baje niso več tako močni, kot so bili pod
starim Mahdijem, kajti niso več složni. V Belgiji
se celo nadejajo, da bodo nekateri sudanski rodovi
celo podpirali kongijske čete. Seveda se ne ve, če
položaja vse preugodno v Belgiji ne sodijo. Tudi
Italijani so se vedno zanašali na nejedinstvo Abe-
sincev, a naposled so se pa vendar vsi proti njim
združili. Tudi utegnejo Sudanci biti jedini proti
tujemu sovražniku. Vojevanje v Sudanu je pa še
težavnejše, kakor v Eritreji, ker je kraj še bolj divji
in brez vsacih rednih komunikacij.

Dopisi.

Od nekod, 24. marca. (Malenkost in
vender ne malenkost.) Z novim letom 1893.
upeljali so se novi vozni listi za pošiljanje blaga
po drž. železnici. Za Avstrijo imamo 4 vrste voznih
listov, po jeden za tovarno in za brzovozno blago
s kolekom à 5 kr. za daljave nad 38 km po jeden
s kolekom à 1 kr. za tovarno in brzovozno blago
za daljave pod 38 km. Izdali so se za slovenske
dežele tudi dvojezični slovensko-nemški vozni listi.
Te liste imajo na prodaj železniške postaje same,
in c. kr. davčni uradi in trafike v dotičnih krajih.
Ker je ces. kr. uprava napravila tudi dvojezične
nemško-slovenske vozne liste, se to ni zgodilo z na-
menom, da bi se ti listi na Tirolskem razpečavali.
Te vrste listi namenjeni so nedvojbeno za nas Slo-
vence. Toda kdo se zmeni za vse to!? Zamera na-
vzgor je vsakemu uradniku, če ni posebno dobro
utrjen, jako neugodna. In posledica tega je, da le
na onih postajah dobiš nemško-slovenski vozni list,
kjer se načelnik svoje slovenske krvi zaveda. — Na-
čelniki malomarni ali pa celo nam nasprotni nalašč
ne zahtevajo slovenskih tiskovin — kar je tako
ravnanje za dotičnega le nekako priporočilo. Tako
n. pr. nam je nedoumno, zakaj c. kr. davčni uradi
izključno nemške vozne liste prodajajo. Večinoma
narodni trgovci dobivajo le nemške vozne liste
od naših davčnih uradov — prodajajo torej le nem-
ške!! Ne verujem, da bi bila tega nevednost kriva,
to je namen, če tudi v navidezno le malenkostni
zadevi. Pri tej priložnosti bode omenjena povse ne-
potrebna navada, da prepuščamo z malimi izjemami
pisanje tovarnih listov le železniškemu organu. Ta
navada nam je dvakrat v kvar v gmotnem in v na-
rodnem obziru. V narodnem: iz razloga, ker nam
je znano, da večji del železniških postaj nima slo-
venskih tiskovin. In železniško osobje — večinoma
našemu narodu nasprotno — ne sme in se ne upa
pisati niti slovenskega naslova prejemnikovega. Na-
rekuje po železniških postajah kolikokrat hočeš slo-
venski naslov in slovenski vsebino — vse zaman.
Železniško osobje tudi na dvojezične tiskovine piše
dosledno le v blaženi nemščini — in to tudi, če
pošlješ iz Vižmarj v Ljubljano. Če ti desetkrat poveš,
da si Janez — te bodo vendar le za Johanna pisali
— iz Uršiča naredi železniško osobje Uhrsčičtza,
iz Božica Woschütza, iz Sršena Sehrsčöna itd. Na
ta način so naši trgovci, obrtniki, kmetje sploh vsi
— prostovoljni pospešitelji nemškega značaja naših
železnic, zajedno pa ovirajo napredek na narodnem
polju, ker le ta naša malomarnost je kriva, da na
naših lastnih tleh železniško osobje ne ve, kaj po-
menijo besede Jesenice, Borovnica, Medvode ali Po-
stojna. Ni čuda torej, da niti samo glavno ravnatelj-
stvo c. kr. avstr. državnih železnic pred leti ni
vedelo, da stoji nekeje na Slovenskem tudi postaja
Kamnik. V gmotnem oziru imamo zguho časa in
obligatni „trinkgeld“ slugi. V nesrečnih naših ob-
mejnih krajih bojujejo se zavedni rodoljubi za dvo-
jezične liste in sploh tiskovine, le nam Kranjcem
je vse dobro, kar nam malomarni ali nam so-
vražni uradniki natoverijo. Nam Kranjcem je vse
dobro, samo da roba naprej gre, potem je vozni
list kitajski tudi dober! Ta malomarnost je tako
očitna in značilna, da mora zavednega Slovenca biti
sram, kadar čita take reči. Zato, komur je prilika,
zahtevaj na katerikoli štaciji slovenske zemlje zmi-
rom in povsod le nemško slovenske vozne liste, in
napiši naslov, vsebino in podpis le slovenski! Da
pa ne bode izgovora, da na železnici ne znajo ali
nočejo slovenski pisati in da nimajo slovenskih
vozni listov, tedaj oskrbi si vsako mesto, trg in
vas, da kak zaveden trgovec prevzame prodajo teh
tiskovin. Ta si naroči dvojezičnih tiskovin in jih
piše nevestim ljudem. Ako se to obistini, kmalu
bodo imele naše železnice tudi na to stran drugo
lice. Na Štajerskem in Koroškem prodajajo želez-
niške postaje izključno nemške liste, kar bi sicer
dežela izgubila nemški značaj, na Primorskem pro-
dajajo izključno italijanske, ker tam nobenega Slo-
venca več ni — za Slovenca nikjer ni trohice —
za vsako mrvice se moramo bojevati. Zahtevajmo
torej na vseh progah dvojezičnih tiskovin! In kjer
bi se nam upirali c. kr. davčni uradi ali železniško
osobje — nastopimo pot pritožbe. So trgovci, in
teh je velikanska večina, ki mislijo, da svojega blaga
ne bi mogli razpečavati, ako se ne bi posluževali
čisto nemških tiskovin. Slovenske in hrvatske firme
na Primorskem pišejo nemško-laške vozne liste, na
Koroškem in na Štajerskem nemške in na Kranjskem?
Takaj je sam Bog pomagaj. Bela Ljubljana pošilja
malone vse svoje blago v blaženi nemščini. Le nekaj

istinito zavednih firm se poslužuje sicer slovenskih tiskovin, piše pa nemški n. pr.: „An Hern Johann Ražem in Franzdorf“. Vsebinska: „Ajn Lehrer Fas“. Nehajmo vendar že pljuvati v lastno skledo! Prvič toraj s narodno mlačnostjo. Narod ti plačuješ, dvigni tudi glavo!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. marca.

— (Povratek „Glasbene Matice“.) Preslajni uspehi dunajskih koncertov so vse prebivalstvo navdušili in kdor je mogel, je sinoči hitel na kolodvor, da pozdravi vračajoče se „Matičarje“. Na peronu, na kateri je bil vsakomur dovoljen ustop, se je kar trlo ljudstva, na stotine ljudstva pa je bilo tudi pred kolodvorom. Ko je prišel vlak, zadržala je vojaška godba in iz tisoč grl so zadoneli živio in Slava klici. Pozdrav je bil tako iskren, tako srčen, da je vsakomur segel v srce. Ko so „Matičarji“ izstopili iz vagonov, pozdravil jih je v imenu mesta g. župan Grasselli, kateri je prišel na kolodvor na čelu številne deputacije občinskega sveta. Gospod župan je rekel: Z nepopisno radostjo in opravičenim ponosom smo spremljali vaš nastop v cesarskem Dunaju. Šli ste v stolno mesto, da izrazite čutila iskrene hvalečnosti za velikodušno pomoč, katero je naklonilo dunajsko prebivalstvo našemu mestu. Rešili ste svojo nalogo častno. Uspehi, katere ste dosegli, so prekročili naša najsmelejša pričakovanja. Ko zopet stopite na domača tla, vas pozdravljam v imenu mesta in vam častitam na sijajnem uspehu. Dosegli ste, da bo daleč po svetu šel glas o slovenskem narodu in o krasoti slovenske pesmi. Trudapolno je bilo vaše početje, a dni, katere ste preživeli v cesarskem mestu, spominjali se bode z radostjo vse svoje življenje. Ob prihodu pa Vam kličem: Hvala, srčna hvala in Slava vam, trikrat Slava. — Županovim besedam je sledilo viharo več minut trajajoče Slava-klicanje in v marsikaterem očesu se je videla solza radosti in zadoščenja. Ko se je polegel šum je v imenu „Glasbene Matice“ odgovoril na županov pozdrav sodni svetnik g. Vencajz. Rekel je: Vaš prihod in pozdrav nam je porok, da smo častno in dostojno izpolnili svojo nalogo. Naj prvi je naš presvetli cesar priznal, da je pravilen način, na kateri hočemo izraziti svojo zahvalo, in tudi dunajsko občinstvo ga je odobraval. Ljubeznjivo dunajsko ljudstvo nas je odlikovalo, dunajski Slovani so nam bratski segli v roke, naši rojaki so nas pritiskali na srce. Slavo je žela „Glasbena Matica“. Izročam jo vam; čuvajte jo, čuvajte „Glasbeno Matico“ na prospeh celega naroda. Dasi smo preživeli na Dunaji sicer trudapolne, a vendar krasne dni, vleklo nas je srce le domov, in ko stopimo na domača tla, bodi naš prvi klic: Živela Ljubljana, živela slovenska domovina! — In zopet so zaorili in se ponavljali burni živio in Slava-klici. V tem, ko je občinstvo zapuščalo kolodvor, je vojaška godba — katero je polkovno poveljstvo poslalo iz svoje inicijative na kolodvor, za katero pozornost in ljubeznivost mu bodi tem potom izrečena topla zahvala — svirala na peronu in pred kolodvorom več piéc. Lepi in presrečni vzprejem je zmagovito vračajoče se „Matičarje“ pač prepričal, kako se z njimi raduje vse prebivalstvo in kako je nanje ponosno.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V tekoči gledališki sezoni bodeta samo še dve predstavi: jutri, v soboto, se bode pela opera „Trubadur“ na korist opernega zbora, v torek pa se bode na korist g. Danila predstavljal „Egmont“, pri kateri predstavi se bode igrala svetovno slavna Beethovenova skladba k tej igri. Iz posebne prijaznosti bo ces. in kr. kapelnik g. Bohumil Frisek sam dirigiral orkester.

— (Klerikalna nesramnost.) V polemiki z mariborskim „Slov. Gospodarjem“ smo povedali, da je minister Gautsch za časa grofa Tassera delal na to, da naj dobe kranjski Nemci svojega zastopnika v dež. šolskem svetu in rekel, da bi potem bilo lažje izposlovati štajerskim Slovincem zastopnika v dež. šolskem svetu. To je rekel nekemu znemu gospodu. V istem članku smo povedali, kako se je stvar razbila. „Slov. Gospodar“ se drzne sedaj trditi, da smo si stvar popolnoma izmislili. To je impertinenca, katero zavračamo z vso odločnostjo. „Slov. Gospodar“ je bil pač v šoli jezuitov, da se drzne tako pisati.

— (Knežji dvorec.) Dež. sodišče je dovolilo, da se proda k Auerspergovemu fidejkomisu spadajoči Knežji dvorec. Kakor znano, se ne izplača po-

prava tega po potresu hudo poškodovanega poslopja, vsled česar je lastnik sklenil poslopje podreti, svet pa parcelirati in prodati.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 17. do 21. marca kaže, da je bilo novorojencev 20 (=32.76‰), umrlih 15 (=24.44‰), mej njimi so umrli za škrlatno 2, za vrtico (davičo) 2, za jetiko 4, za vnetjem soplinskih organov 1, za različnimi boleznimi 11. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za otročico 1, za ošpicami 2, za škrlatno 9, za tifuzom 1, za vrtico 8 oseb.

— (Petnajsti občni zbor „Kmetijske posojilnice“) vršil se je 25. t. m. v združni pisarni. Iz računskega poročila za l. 1895. posnamemo, da se je upravno premoženje zavoda povišalo v pretečenem letu za 118.613 gld. Denarni promet za 255.000. Hranilne vloge za 113.419 gld., tako da je bilo stanje koncem 1895 leta z kapitaliziranimi obrestmi 397.712 gld. 88 kr. Naložen denar pomnožil se je za 59.594 gld. 82 kr., tako da je bilo koncem leta pri raznih zavodih naloženo 78.991 gld. 50 kr. obresti tega denarja 2693 gld. 30 kr. Skupna rezerva znašala je 14.656 gld. 20 kr. to je okroglo 3½ odstotkov naloženih hranilnih vlog. Posojila na intabulacije zvišala so se za 28.680 gld. na mernice 33.257 gld., na zastavna pisma pa zmanjšala za 3450. Na obrestih posojil došlo je 15.084 gld. 86 kr. Upravni dohodki 290 gld. 24 kr. in troški 1417 gld. 33 kr. Pristopilo je društvu 89 članov, izstopilo pa 10. Šteje društvu sedaj 609 članov z vplačanimi deleži v vrednosti 11.210 gld. Čisti dobiček 2719 gld. 60 kr. razdeliti se ima po sklepu občnega zbora tako, da se pridene skupni rezervi 900 gld. Glavnim deležnikom 600 gld., to je 6% od vplačanih deležev. Ravnateljstvu nagrade 700 gld. Za dobrodelne namene 270 gld. Na novi račun prepiše 249 gld. 60 kr. Predsednik dr. Jos. Starč zahvaljuje se odstopivšemu članu nadzorstva dr. Jos. Vošnjaku toplo za žrtvovalno 14letno delovanje kot predsednik nadzorstva. Vrečar Jakob predlaga, da naj upelje posojilnica pri posojilih na intabulacije olajšavo glede stroškov zavarovanja, tako da bi se dolžna pisma in prošnje v združni pisarni napravljala. Po obširnem pojasnilu blagajnika izroči se predlog odseku za presojo. V ravnateljski odbor volijo se dosedajni člani. Mesto odstopivšega člana nadzorstva dr. Jos. Vošnjaka pa Alojzij Starč, župnik v pokoju.

— (Potrjen zakon.) Cesar je potrdil od dež. zbora kranjskega vzpreti zakon glede razdelitve občine Lipljene na dve samostalni občini.

— (Imenovanje.) Poštni ekspeditor v Sodražici g. Alojzij Skrl je imenovan c. kr. poštarjem v Starem trgu.

— (Umrli) je v Sv. Križu na Vipavskem znani rodoljubni trgovec g. Leopold Lašič. Bodi mu zemljica lahka!

— (Dopolnilne volitve za isterski deželni zbor) se bodo vršile tekom meseca maja. Kakor znano, je laška deželnozborna večina nečuvstvo kršeč elementarne zakone pravice in pravičnosti razveljavila volitve poslancev Jenka, Mandiča in Kozulca.

— (Kandidatje za tržaško vladikovino.) Iz Istre nam piše „Candidatus in spe“: Marsikateri gospod goji v svojem srci „ponižno“ željo, zasesti starodavno stolico sv. Justa. Glavni aspirant Janaz Flapp je nekako retiriral, sedaj igra glavno vlogo goriški prošt A. Jordan. Boljši bi bil on vedno za Trst, nego svoje čini Flapp za poreško škofijo, dasi ni doktor s. p., ker vemo, da i doktorji s. p. niso sama učenost. Vender i Jordan ni za tržaško vladikovino, kakor niso bili ne Missija za ljubljansko, ne Flapp za poreško, ne Kuhn za krško. A zakaj? Vladika treba, da pozna svojo škofijo, razmere v njej i jezik naroda, a tega o Jordanu vsaj deloma ne moremo dokazati. Drugi kandidatje so še: Sterk, krški biskup, osrednjega semenišča vodja — dr. Gabrijelčič in pa — ne ustrašite se — dr. Mahnič! Jedino pravi i sposoben za to prevažno mesto bi bil biskup Sterk. Jedini on izmed vseh kandidatov pozna dobro vso tržaško koprsko škofijo, nje potrebe i jezik v njej bivaajočih narodov. Toda Rinaldinju i progresvcem bi gotovo ne bil drag, kakor ni bil ni Glavina, kajti dandanes se ne gleda toliko na sposobnost škofov, kakor pa na politično njih poslušnost — vladi Moogi želi na skrivnem pastorale i mitro, a ne pomisli, kakove dolžnosti se nakladajo na škofovska pleča, varovati siromašni narod njegovih sovražnikov — a narod v Istri je siromašen in obkoljen i stiskan od neprijateljev. O sposobnostih dr. Gabrijelčiča ne govorim, samo to bi povedal, kar sem že večkrat slišal, da je on svoj poklic zgrešil; da je on nastopil drugo kariero, on bi bil danes visoka oseba kje na Dunaji i kak red bi se bliskal danes na njegovih prsih. Ta nam že

biskupoval ne bode! Sedaj pride najjačji kandidat dr. Mahnič. Kdo bi pa temu rad pomagal do škofovske časti i zakaj? Nobeden drugi, nego Vaš „Missija!“ Kdo je vzrok prežalostnim kranjskim razmeram, ako ne Missija? Kdo je oskubil naše slavne pesnike (tudi duhovnike!) i pisatelje ako ne Mahnič v svojem Rim. kat.? Ako se Missiji posreči, spravi Mahniča na stolico sv. Jušta — potem uboga Istra, ubogi slovanski narod, a ubogi i slovanski svečenici! Potolajimo se naprej, da nam tudi Mahnič ne bode — škofoval!

* (Fingirani bolniki.) Nekaj, slavnim potemkiskim vasem podobnega se je primerilo na Francoskem. Predsednik republike je prišel v Arles in ker se je vedelo, da obiskuje na svojih potovanjih navadno tudi bolnice, so bili mestni očetje v velikih skrbih. V bolnici namreč ni bilo nobenega bolnika. A modri mestni očetje so si hitro pomagali. Najeli so nekaj postopačev in ti so morali leči v postelje. Predsednik jih je obiskal, pohvalil lepi red, tolažil bolnike, podelil zdravniku red častne legije in odšel. Koj za njim pa so „bolniki“ zapustili bolnico ter krenili v krčmo, da zapijejo „zaslužek“.

* (Nesreča v premogokopu.) V Brunertownu na Angleškem so se v ondodnem premogokopu uneli plini. Nastala je strašna eksplozija. Pet premogarjev je bilo ubitih, nad 60 pa nevarno ranjenih.

* (Maturitetne naloge.) Na neki angleški gimnaziji se je dala abiturijentom naslednja maturitetna nalog: Kake pravice ima poslanska zbornica in kake perska zbornica? Kaj pomeni armensko vprašanje za Angleško? Katere so pravice krone in pravice naroda? — Ko bi pri nas kak abiturijent znal na taka vprašanja odgovoriti, dobil bi: Sitten — minderentsprechend.

Bizojavke.

Dunaj 27. marca. Poslanska zbornica je imela danes zadnjo sejo pred prazniki. Vzprejela je zakon v varstvo zoper goljufige pri razprodajah in zakon o uredbi trgovine na drobno. Prihodnja seja bo 14. aprila.

Dunaj 27. marca. Češki klub je sklenil glasovati pri tretjem branju stante concluso za vladni načrt volilne reforme.

Dunaj 27. marca. Odsek za volilno reformo je po kratki debati odobril poročilo, katero je sestavil posl. Götz.

Dunaj 27. marca. Avstrijska kvotna deputacija predlaga kvoto 58:42.

Pariz 27. marca. „Agence Havas“ javlja, da je uprava egiptskih dolgov dovolila stroške za ekspedicijo v Dogalo, dasi sta zoper to protestovala francoski in ruski zastopnik.

Rim 27. marca. General Elena je dopel sem in povedal vojnemu ministru, da so bili vsi generali zoper Baratierjev načrt bitke pri Aduvi in odklonili vsako odgovornost, da pa Baratieri nikakor ni hotel odnehati.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mestna hranilnica v Radovljici. (Dalje.) Zaradi tega nas prav iz srca veseli, da je radovljška posojilnica upeljala za svoja posojila amortizacijo, kakor smo izvedeli iz dopisa. — Želeli bi bilo le, da bi vse posojilnice na Slovenskem, osobito na Kranjskem, za svoja hipotekna in tudi za svoja osebna posojila upeljele amortizacijo, in sicer z anuitetami z že naprej določeno dobo, katera bi se pri hipoteknih posojilih raztegnila lahko do 50letne dobe, pri osebnih bi morala biti veliko krajša. Znano nam je, da je take anuitete upeljala za hipotekna posojila tudi že posojilnica v Ribnici, kar tukaj radi pohvalno naglašamo. Seveda ima pa to le pomen, če se upelje tako amortizovanje obli-gatorično in po že naprej izdelani razpredelnici,* in ne pomaga fakultativna upeljava takega amortizovanja, kakor skušaja uči, nič. Dolžniki se je dostikrat nočejo poprijeti misleč, da se bodo kmalu celega dolga iznebili, in deloma tudi, ker v svoji nezaupnosti ne razumejo dobrote amortizacije, ter na vprašanje, ali žele posojilo proti golim (recimo 5%) obrestim ali, proti amortizaciji v 36 letih po 6%, po navadi odgovoré „po 5%“, ker se dolge dobe 36 let ustrašijo, ker ne mislijo tako dolgo dolžni ostati, in ker so mnenja, da jim višje plačilo nič ne odleže, ako dolg poprej vrnejo, ko v določeni dobi. — Po tem ekskurzu pa se vrnimo zopet k stvari.

Rekli smo, da sta obstali do l. 1889. na Kranjskem jedino dve hranilnici. Slovenci nismo imeli ni jedne, ni posojilnic smo imeli na Kranjskem tačas 10, od katerih so se pa tudi 4 šele v zadnjih 5 letih ustanovile. Vidi se, da je bila potreba slovenskih denarnih zavodov občutna. Lotili smo se pa le ustanovitve posojilnic, ker je bila ta jednostavnejša, ker smo imeli v tem oziru vzgled v so-

* Posojilnicam, ki hočejo tako amortizacijo upeljati, smo z veseljem i potrebnimi pojasnili na razpolago, ter smo tudi pripravljali jim za vsak kapitalni znesek, za vsako dobo amortizovanja ter za vsako obrestno mero preskrbeti anuitetne tabele proti povrnitvi naših stroškov.

sednjih nam pokrajinah, osobito na spodnjem Štajerskem, ker sta brata Vošnjak se veliko trudila za to stvar. Okoliščine so pa ravno tam sile v to, da so se ustanovljale tam mesto hranilnice posojilnice, ker so občinski zastopi v večjih krajih v nam nasprotnik rokah.

Pri nas na Kranjskem bi bila torej mogoča tudi ustanovitev občinske hranilnice v vsakem večjem kraju, kakor te obstoje n. pr. na Češkem, in povsod po nemških pokrajinah, osobito na Nižje-Avstrijskem in na zgornjem Štajerskem, pa tudi na spodnjem Štajerskem jih je dosti deloma občin skih, deloma okrajnih žalibog, da so večinoma nasprotniške.

Pomankanje hranilnic je pa, ne le pri nas na Kranjskem, nego skoro povsod na Slovenskem pripeljalo do tega, da so posojilnice bolj in bolj zgreševale pravi svoj poklic, namreč omejiti se, kolikor mogoče na osebni kredit in vsled tega toraj tudi na kolikor mogoče majhen okraj. Raztezale so svoje delovanje zmiraj bolj in bolj čez prvotno si postavljene meje, in kolikor bolj so začele posojevati v oddaljene kraje, toliko bolj jih je ravno ta okolnost silila, zaupati denar le proti vknjižbi, čega je prošnja tudi hotel najeti na kratek čas. Posojila je denkrat vknjiženega se pa dolžniku še nikdar ni tako mudilo vrniti, kakor bi je bil, da dolg ni vknjižen, posojilnica sama pa tudi ni zahtevala, povračila, če je le redno dobivala svoje obresti.

(Dalej prib.)

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostoransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 6 (1756-4)

Štev. 64. **Beželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 724.

Zadnja operna predstava v tej sezoni.
V soboto dne 28. marca 1896.

Na karist opernemu zboru.

Trubadur.

Opera v 4 dejanjih. Spisal S. Camarano. Uglasbil J. Verdi. Poslovenil Ant. Štrifot. Kapelnik gosp. Hil. Benšek. Režiser gosp. Jos. Noll.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7 1/2. uri. Konec ob 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dne 31. marca 1896.

Tuji.

dne 26. marca

Pri **Storu**: Samet, Standinger, Kallmann, Goebner z Dunaja. — Heilbron, Christophory iz Linca. — Neumann z Reke. — Wittich iz Lindave. — Fröhlich iz Bolzana. — Leder iz Gradca. — Huber iz Jesenice. — Scalatari iz Gorice. — Sonns iz Javornika.

Pri **Maitel**: Wernaw, Mayer, Carner, Darbler, Kohn, Fischl, Zuckerbacher, Zimmermann, Maissner, Fitz, Tschunko z Dunaja. — Jelovšek iz Vrhnike. — Eržen iz Postojne. — Huselsteiner Gradca. — Mandl iz Pincehelija. — Hofbauer iz Tržiča.

Pri **Lloyd**: Hrovat iz Žužemberka. — Bežek z Dunaja. — Poje iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru**: Leschitz iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	731.2	10.8	sl. jz.ah.	pol obl.	
27.	7. zjutraj	733.1	8.2	sl. sever	dež	1.6
	2. popol.	732.4	11.2	sr. jz.ah.	pol obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 11.4° za 5.8 nad normalom.

Dunajska borza

dne 27. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	85	"
Avstrijska zlata renta	122	"	50	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	95	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	75	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	75	"
Avstro-ogerske bančne delnice	983	"	—	"
Kreditne delnice	375	"	75	"
London vista	120	"	50	"
Nemški drž. bankovei za 100 mark	58	"	90	"
20 mark	11	"	77	"
20 frankov	9	"	56	"
Italijanski bankovci	48	"	63	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 25. marca 1896.

1% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	150	gld.	—	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	195	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	171	"	—	"
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	467	"	—	"
Papirnati rubeli	1	"	27 1/2	"

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v slovenskem jeziku.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Anzeo, Ischl, Gmünd, don, Bolnograd, Steyr, Lince, Budejovce, Eisen, Marjine varo, Hebe, Karlovo varo, Francova varo, Prago, Ljasko, Dunaj via Amstetten.	
Ob 3. uri 10 min. avstr. osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.	
Ob 5. uri 10 min. avstr. osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.	
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.	
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.	
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bragano, Curth, Genuvo, Paris, Steyr, Lince, Gmünd, Ischl, Budejovce, Eisen, Marjine varo, Hebe, Francova varo, Karlovo varo, Prago, Ljasko, Dunaj via Amstetten.	
Ob 7. uri 30 min. avstr. mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.	

Kasni tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 36 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 58 min. avstr. osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljasko, Prago, Francova varo, Karlova varo, Hebe, Marjine varo, Planja, Budejovce, Bolnograda, Lince, Steyr, Gmünd, Ischl, Anzeo, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.	
Ob 8. uri 19 min. avstr. mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
Ob 11. uri 36 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljasko, Prago, Francova varo, Karlova varo, Hebe, Marjine varo, Planja, Budejovce, Bolnograda, Lince, Steyr, Paris, Genuvo, Oorha, Bragano, Inmost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.	
Ob 4. uri 35 min. popoldne mešani vlak s Dunaja, Ljubno, Selsthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.	
Ob 9. uri 35 min. avstr. mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
Ob 9. uri 4 min. avstr. osebni vlak s Dunaja preko Amstettana iz Ljubana, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.	

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. avstr. osebni vlak v Kamnik.	
Ob 8. uri 55 min. popoldne	
Ob 9. uri 50 min. avstr.	

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. avstr. osebni vlak iz Kamnika.	
Ob 12. uri 15 min. dopoldne	
Ob 2. uri 20 min. avstr.	

(1705-71)

Največja izber

dunajskih klobučnih modelov

(2054) za dame in otroke VI. (3)

slamnikov brez nakita

— v najnovjših oblikah —

cvetlic, trakov in perja itd.

Ženski žalni klobuki

se v treh urah naredé v modni prodjalnici

Karol Recknagel.

Agenti.

V vseh večjih krajih države se iščejo agenti za prodajo za sukanec, svilo in prejo za pletenje in sicer samo proti proviziji. (2144)

Obširne ponudbe naj se pošiljajo pod šifro „Fabrik 1000“ na Dunaju, poste restante proti inseratnemu listu.

Ženitna ponudba.

Vdovec v najlepši starosti, posestnik in gostilničar, s premoženjem nad 20.000 gld., v najlepšem kraju na Gorenjskem, se želi precej po Velikonočnih praznikih poročiti z gospodično ali vdovo z gotovim premoženjem od 6 do 10.000 gld.

Ponudbe se bodo vzprejemale pod: št. 1000 poste restante Kranj. (2135-2)

Najnovije

klobuke

za gospode in dečke

iz klobučine

priporoča z velespoštovanjem

C. J. HAMANN

Glavni trg št. 8.

Najnižja cena! (2139-2)

Vsak svoj tiskar!

Ameriška tiskarna s pismenkami od kavčuka

s katero napraviš adresne karte, cirkularje, naznanila vsake vrste, numeriranje itd. Lahko uporabljane in cena naprava omogočujeta vsakemu, imeti svojo tiskarno, katere faktična vrednost se v vseh trgovskih in obrtniških krogih dobro obnese. Cene za popolno tiskarno z elegantno ploščinasto kaseto, večvrstnim vrstomerom in stavilno skobo vred:

Št. 1 s 121 črkami gld. 2.— Št. 3 s 220 črkami gld. 3.—

„ 2 „ 176 „ 250 „ 4 „ 310 „ 375

Št. 5 s 387 črkami gld. 450.

Permanentne barvne blazinice v vseh barvah: 10×6 cm

velike 40 kr., 11×7 cm velike 60 kr., 16×8 cm velike 1 gld.

Razpošilja proti povzetju jedina glavna zaloga za

Avstro-Ogersko

M. Rundbakin, Dunaj. II.,

(1774-9) **Glockengasse 2.**

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljish).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in preteguenju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušen pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešitih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr.

Premevano. — Mnogobrojna pismena priznanja. Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

Občutljiva in nežna koža žensk in otrok II. (1839-2)

potrebuje za negovanje absolutno čisto, mehko in mastno milo. V prvi vrsti je za to pripravno že mnogo let skušeno in starorenomirano

Doering-ovo milo s sovo.

Kaj boljšega se ne more priporočati. Naj se prepriča vsak po skušnji. Doering-ovo milo s sovo se dobiva povsod po 30 kraje.

V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper in Vaso Petričič.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.